

## *Uitspraak rechter in zaak Martin Garrix*

# Naburrechtelijke erkenning voor zolderkamerproducers

Bjorn Schipper

**Op 20 september 2017 heeft de Rechtbank Midden-Nederland een langverwachte uitspraak gedaan in de slepende *catfight* tussen DJ en producer Martin Garrix en zijn voormalige management MusicAllstars Management (hierna ‘MAS’) en platenlabel Spinnin’ Records. Het (tussen)vonnis van maar liefst 48 pagina’s bevat een aantal interessante overwegingen die op bepaalde punten een steen in de muziekvijver werpen en die verder kunnen reiken dan alleen het concrete conflict tussen Martin Garrix, MAS en Spinnin’ Records. In deze bijdrage van Muziekwereld sta ik selectief stil bij de juridische aard van managementcontracten en de naburrechtelijke positie van producers die hun tracks ‘thuis’ in een eigen studio en/of met eigen instrumenten, apparatuur en/of software maken. Ik noem deze laatste groep voor het gemak ‘zolderkamerproducers’.**

Het jongensverhaal van Martin Garrix is inmiddels bekend: als *rookie* brak hij in 2013 door met zijn wereldhit *Animals*, uitgebracht door Spinnin’ Records, en de rest is geschiedenis. Een jaar eerder tekende hij – niet geheel toevallig – een exclusief publishing contract met Universal Music Publishing (hierna ‘UMP’) en ging hij in gesprek met MAS en Spinnin’ Records over een exclusieve samenwerking op het gebied van artiestenmanagement en een productieovereenkomst voor het uitbrengen van zijn tracks. Martin Garrix wilde graag dat zijn tracks via Spinnin’ Records werden uitgebracht. Als toen nog minderjarige artiest werd Martin Garrix in de onderhandelingen met MAS en Spinnin’ Records bijgestaan door zijn vader, die ook meteen zijn wettelijke vertegenwoordiger was.

### **Onderhandelingen over management- en productiecontracten**

Martin Garrix en zijn vader wonnen advies in bij de

bedrijfsjuriste van Universal, die onder andere vraagtekens plaatste bij de noodzaak om in zo’n vroeg stadium van de carrière van Martin Garrix ook al meteen een managementcontract te sluiten. Daarnaast stipte deze bedrijfsjuriste de kans op belangenverstremming aan vanwege de nauwe banden tussen managementbedrijf MAS en platenlabel Spinnin’ Records en maakte zij de kanttekening dat Martin Garrix, gelet op de manier waarop hij kant en klare masteropnamen aan het label zou aanleveren, in de zin van het naburige recht strikt genomen als fonogrammenproducent van zijn eigen tracks betiteld zou moeten worden. Het hem door Spinnin’ Records voorgelegde productiecontract ging uit van de gedachte dat het platenlabel de fonogrammenproducent zou zijn. Martin Garrix kreeg het advies een licentie-overeenkomst te sluiten.

De vader van Martin Garrix heeft daarnaast voor een quickscan van beide contracten ook nog een entertain-

ment-advocaat geraadpleegd, en op basis daarvan een telefonisch advies van ongeveer een uur gekregen.

Uiteindelijk sloot de toen nog 16-jarige Martin Garrix op 11 juli 2012 een exclusief managementcontract met MAS. Op 20 juli 2017 volgde het exclusieve productiecontract met Spinnin' Records. In 2013 is nog overeengekomen dat het management van Martin Garrix zou worden uitgebreid met een buitenlands mediabedrijf. Op 30 juli 2013 sloten partijen ook nog een nieuw productiecontract, ter vervanging van het productiecontract uit 2012. Het nieuwe productiecontract gaf Martin Garrix ook recht op royalties uit exploitatie via YouTube.

### **Opmaat naar rechtszaak**

In het vonnis van de Rechtbank is te lezen dat medio 2014 de eerste scheuren in de relatie tussen Martin Garrix, MAS en Spinnin' Records ontstonden. De vader van Martin Garrix uitte per email zijn twijfel over de onafhankelijkheid van MAS en Spinnin' Records, afgezet tegen de belangen van zijn zoon als DJ en producer, en vroeg onder meer om, voorafgaande aan het sluiten van deals met derden, concreet geraadpleegd te worden. Bij brief van 26 januari 2015 maakte MAS gebruik van haar contractueel bedongen recht op eenzijdige verlenging van het managementcontract met twee jaar, zeer tegen de zin van Martin Garrix. Nadien zijn tussen partijen onderhandelingen gevoerd en liet Martin Garrix via zijn advocaat weten dat hij het voornemen had alle contracten met MAS en Spinnin' Records algeheel te vernietigen c.q. te ontbinden. Toen een minnelijke oplossing voor de ontstane impasse uitbleef, riep Martin Garrix bij brief van zijn advocaat van 29 juli 2015 de daadwerkelijke beëindiging in van zijn management- en productiecontracten met MAS en Spinnin' Records. Daarop stelden MAS en Spinnin' Records op hun beurt Martin Garrix in gebreke en riepen zij wegens verzuim de buitengerechtelijke beëindiging van de verschillende contracten in. In de daarop volgende door Martin Garrix aangespannen bodemprocedure stond onder andere de rechtmatigheid van de buitengerechtelijke beëindiging van genoemde

management- en productiecontracten centraal. Tijdens de bodemprocedure zijn de betrokken hoofdrolspelers als getuigen gehoord in het kader van voorlopige getuigenverhoren.

Eind 2015 spande Martin Garrix tevens een kort geding aan. Hangende dat kort geding en los van de bodemprocedure kwamen partijen overeen dat Spinnin' Records nog zeven jaar bepaalde tracks van Martin Garrix zou kunnen exploiteren en dat Spinnin' Records op haar beurt alle rechten op bepaalde geluidsbanden en daarop vastgelegde opnamen aan Martin Garrix zou (terug) overdragen.

### **Kwalificatie managementovereenkomsten**

Een belangrijke overweging van de Rechtbank ziet toe op de vraag hoe de contractuele verhouding tussen management en artiest gekwalificeerd moet worden. De Rechtbank overweegt dat de managementcontracten als overeenkomsten van opdracht als bedoeld in artikel 7:400 lid 1 Burgerlijk Wetboek (BW) aangemerkt moeten worden, in die zin dat MAS zich jegens Martin Garrix heeft verbonden tegen een bepaalde vergoeding werkzaamheden op het gebied van artiestenmanagement te verrichten. In het verlengde van deze kwalificatie overweegt de Rechtbank dat op MAS als opdrachtnemer een bijzondere zorgplicht rust. Dit brengt voor opdrachtnemer MAS in relatie tot haar opdrachtgever Martin Garrix een aantal specifieke verplichtingen met zich mee: de verplichting tot het vooropstellen van het belang van Martin Garrix, waarborgingsverplichtingen, de verplichting tot het ongevraagd (spontaan) handelen ten behoeve van Martin Garrix, de verplichting tot het opvolgen van aanwijzingen van Martin Garrix, waarschuwingsverplichtingen die mogelijk kunnen resulteren in een weigeringsplicht, de verplichting tot het vermijden van belangentegenstellingen, informatieverplichtingen en postcontractuele verplichtingen. De redelijkheid en billijkheid brengt voorts met zich mee dat dergelijke zorgplichten ook al gelden in de precontractuele fase voorafgaande aan het sluiten van de contracten. De Rechtbank overweegt bovendien dat deze zorgplichten verder worden ingekleurd door de

nauwe verwevenheid tussen MAS, Spinnin' Records en hun eigenaren.

### Martin Garrix is fonogrammenproducent

Met een aantal interessante en uitvoerig gemotiveerde overwegingen oordeelt de Rechtbank aan de hand van de feitelijke manier waarop 'zolderkamerproducer' Martin Garrix destijds zijn tracks bij Spinnin' Records aanleverde, dat Martin Garrix en niet Spinnin' Records als fonogrammenproducent in de zin van het naburige recht aangemerkt moet worden. Martin Garrix vervaardigde en bekostigde de eerste opnamen van zijn tracks doordat hij met eigen apparatuur, instrumenten en software werkte en/of in een door hemzelf gehuurde studio. Daarnaast bevatten de productiecontracten afspraken waarbij alle kosten in verband met de productie van de tracks van Martin Garrix, waaronder kosten van uitvoerende kunstenaars, co-producers, studiokos-

ten, ten laste van Martin Garrix komen. Martin Garrix is daardoor degene geweest die feitelijk het financiële risico droeg van de kosten gemoeid met de eerste vastlegging van zijn tracks. De Rechtbank ziet dit als een rechtsfeit dat in overeenkomsten tussen partijen niet aangetast kan worden. De Rechtbank overweegt verder dat alle andere kosten gemoeid met het tot stand komen van een track en de promotie en exploitatie daarvan, in beginsel géén rol spelen bij de beantwoording van de vraag wie nu de fonogrammenproducent is.

### Vernietiging management- en productiecontracten

Martin Garrix beriep zich ter onderbouwing van de vernietiging van de management- en productiecontracten onder meer op dwaling (ex. artikel 6:228 lid 1 BW). Had Martin Garrix deze contracten ook gesloten als geen sprake was van dwaling? Naast bedrog en

- ingezonden mededeling -



*Nederlands Fluit Genootschap*

**Nederlands Fluit Genootschap**

Vereniging van beroeps- en amateurfluitisten in Nederland en België

Workshops | Symposia | Fluitbeurzen  
Docentendagen | Reparatiecursussen  
Samenspeeldagen | Fluitorkestendagen

**Word lid!**

- Tijdschrift FLUIT 4x per jaar
- Ledenkortingen op cd's, boeken en concerten
- Voor nieuwe leden een gratis NFG-cd

Postbus 75830, 1070 AV Amsterdam - info@nfg-fluit.nl - www.nfg-fluit.nl

misbruik van omstandigheden is dwaling rechtens een van de wilsgebreken die aanleiding kunnen geven tot vernietiging van overeenkomsten. Martin Garrix stelde daarbij dat zijn dwaling voortvloeide uit mededelingen vanuit MAS en Spinnin' Records dan wel juist het verzwijgen van relevante informatie door MAS en Spinnin' Records. Het hoofdverwilt van Martin Garrix is dat MAS en Spinnin' Records bij hem in 2012 ten onrechte de indruk hadden gewekt dat zij professioneel genoeg zouden zijn om op een goede wijze om te gaan met zijn belangen bij belangenverstrengeling tussen MAS en Spinnin' Records.

Aan de hand van verschillende emails en de inhoud van getuigenverhoren stelt de Rechtbank feitelijk vast dat MAS en Spinnin' Records Martin Garrix destijds lieten weten dat het om twee aparte bedrijven ging en dat zij de belangen van beide bedrijven goed van elkaar zouden kunnen scheiden. Dit in antwoord op de eerdere door de adviseurs van de vader van Martin Garrix geuite bezorgdheid. Deze mededeling vanuit MAS en Spinnin' Records wordt vervolgens door de Rechtbank in de sleutel van de bijzondere zorgplicht feitelijk getoetst op (on)juistheid. Hebben MAS en Spinnin' Records de belangen van de artiest Martin Garrix vooropgesteld en in voldoende mate maatregelen genomen om belangenverstrengeling te voorkomen? De Rechtbank oordeelt onder meer dat MAS als manager van Martin Garrix mede gelet op de 'dubbele petten' in de directies van MAS en Spinnin' Records in 2013 niet voldoende actief en kritisch is geweest op het aanbod vanuit Spinnin' Records zonder enige noodzaak een nieuw productiecontract te sluiten. MAS had bij Martin Garrix en zijn vader moeten aansturen op externe deskundige begeleiding toen dat nieuwe productiecontract

werd voorgelegd. Ook had MAS Martin Garrix moeten voorlichten dat goed verdedigbaar was dat niet Spinnin' Records maar hij de fonogrammenproducent in de zin van het naburige recht is.

Aan de hand van genoemde en een aantal andere feitelijke voorbeelden komt de Rechtbank tot het oordeel dat Martin Garrix gedwaald heeft over de indruk die MAS en Spinnin' Records bij hem hadden gewekt bij het aangaan van de management- en productiecontracten in 2012. Aannemelijk is dat Martin Garrix zonder deze dwaling niet op dezelfde voorwaarden zou hebben gecontracteerd met MAS en Spinnin' Records. Op grond van dwaling bevestigt de Rechtbank de eerder ingeroepen vernietiging van de overeenkomsten.

### **Goed nieuws voor zolderkamerproducers**

Terwijl de media zich bovenal hebben gefocust op de (tussentijdse) overwinning van Martin Garrix, zie ik vooral een belangrijk winstpunt voor zolderkamerproducers. En dan met name producers actief in de elektronische muziek, hiphop en beats. De Rechtbank zet namelijk een duidelijke streep door de manier waarop talloze platenlabels en artiesten vandaag de dag nog steeds hun contractuele verhouding ingericht hebben en waarbij platenlabels zichzelf automatisch contractueel bestempelen als fonogrammenproducent. Een andere belangrijke vraag die opkomt is of de zogenaamde '360 graden' business-modellen nog langer juridisch houdbaar zijn, en zo ja, onder welke voorwaarden en omstandigheden. Verschillende actoren uit de muziekindustrie doen er verstandig aan het vonnis van de Rechtbank goed te bestuderen.

Bjorn Schipper is advocaat en oprichter van Schipper Legal in Amsterdam.

1. Rb. Midden-Nederland 20 september 2017, ECLI:NL:RBMNE:2017:4775 (MusicAllstars Management, Spinnin' Records/Martin Garrix).
2. Het vonnis van de Rechtbank is uitgebreid gemotiveerd en het voert te ver om in het kader van deze bijdrage alle deelonderwerpen te behandelen. Daar is gewoonweg geen ruimte voor.
3. Echte naam: Martijn Garritsen.
4. Deze kwalificatievraag speelde onder andere ook in Rb. Amsterdam 25 mei 2011, zaak-/rolnummer 454648 / HA ZA 10-977 (Sanchez cs./ Heijns cs.); zie ook B.H.M. Schipper, 'Sleeping with the enemy. Update boekings- en managementcontracten in de muziek', Muziekwereld 2013-4, p. 26-29.